

Stará frkačka

Tomáš Pikous

Gymnázium Jana Valeriána Jirsíka České Budějovice

3.E

14 let

Můj pradědeček se po své svatbě přestěhoval do jiného domu. Tento dům byl hodně velký a tak se pradědeček mohl věnovat své zálibě – opravování různých strojů, dopravních prostředků apod. Sousedé mu často nosili stroje, které už nepotřebovali, zničené věci nebo rozbitá kola a on je vždy spolehlivě a přesně opravil.

A jednou mu kdosi dal starou nefunkční motorku. Pradědeček si ji zavezl do sklepa, ale pak na ni zapomněl. Motorka stála uprostřed hromady různých součástek a pomalu zapadávala prachem.

Pradědeček si na ni po mnoha letech vzpomněl, vyvedl ji na dvůr a začal ji opravovat. Nebyla to lehká práce, ale nakonec se mu podařilo motorku zprovoznit a chtěl ji prodat nějakému sběrateli.

Moje matka, která v té době studovala na gymnáziu, za svým dědečkem často chodila a pozorovala, jak tuto motorku spravuje. A všimla si staré frkačky, která byla upevněná na řidítkách. Frkačka se jí líbila a tak o ni dědečka poprosila. Ten se jejímu přání divil, ale frkačku jí dal.

Od té doby se frkačka všude stěhovala spolu s mou matkou.

Když se narodila moje sestra, táta jí frkačku připevnil na kočárek. Frkačka se velice osvědčila při vycházkách po městě, protože při zaslechnutí jejího zvuku lidé uhýbali kočárku z cesty. Proto, když jsem se narodil já, rodiče dali tuto frkačku i na můj kočárek.

A když už jsem kočárek nepotřeboval, frkačka se přesunula na poličku. Tam leží dodnes a připomíná nám staré časy. A vždy, když se na ni maminka podívá, vzpomene si na svého šikovného dědečka.

